

ning, forsømmer Noget, eller at det kan siges, at man derved viger tilbage for at begynde Reformen af Retsvæsenet. Jeg behøver kun i den Henseende at henvise til Discussionen om Nævningeinstitutionen, hvor det saavel fra min Side som fra flere andre Sider blev udtalt, at det vistnok kunde være hensigtsmæssigt, først at begynde Reformen for Kjøbenhavn og maaskee det nærmest liggende Landdistrict, — og vi have altsaa ikke benægtet, at det kunde være en naturlig Vej at gaae, saaledes at tage Reformen stikvis, skjøndt det jo ogsaa kun er en Begyndelse, og skjøndt det kan have sine Betænkeligheder i forskjellige Retninger. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at der ofte i denne Sal var hørt hyppige Klager over Skifteforvaltningen rundt omkring i Landet; det kan gjerne være, og det kan ogsaa gjerne være Tilfældet, at man udenfor denne Sal ofte har fundet Et og Andet at udsætte paa denne Deel af Behandlingen af de offentlige Anliggender, ligesom paa andre Dele af disse Anliggenders Behandling; men fordi saadanne Klager fremføres, er det ikke givet, at de ere grundede. Men selv om det nu vor sa, synes jeg ikke, at man, efter hvad der er passeret her i Salen idag, kan lægge saa megen Vægt paa disse Klager. Det ærede Mindretal har nemlig til min Tilfredshed udtalt, at efter den tyveaarige Erfaring Mindretallet er i Besiddelse af, er der ikke noget Synderligt at udsætte paa Skiftebehandlingen her i Kjøbenhavn; jeg troer ogsaa, det er rigtigt og sandt, at der ikke er noget Synderligt at udsætte. Men naar nu det ærede Mindretal finder, at der ikke er noget Synderligt at udsætte paa Skiftebehandlingen her i Kjøbenhavn, og det Lovudkast, som Regjeringen har forelagt, ogsaa efter Mindretallets Erklæring afhjælper adskillige af de Mangler, der klæbe ved Skiftebehandlingen, saa er det klart, at naar vi vedtage Regjeringsudkastet, bliver Skiftebehandlingen i Kjøbenhavn endnu bedre, og saa vil altsaa denne Forvaltning, med Hensyn til hvilken der nu ikke er Synderligt at udsætte, blive saaledes, at der bliver meget Lidet, maaskee slet Intet at udsætte paa den. Jeg kan ikke undlade at fremhæve dette; thi det er af Betydning, naar man opkaster sig det Spørgsmaal,

om der er nogen paatrængende Grund, der taler for at gaae en anden Vej end den, Regjeringsudkastet anviser. — Jeg skal villig erkjende, at det ikke kan være afgjørende for Rigsdagen, om Ministeriet i et givet Tilfælde puffer, at denne eller hiin Vej skal gaaes; men jeg troer dog, at man bør lægge nogen Vægt derpaa, og navnlig ved en Leilighed som denne, hvor Ministeriet har havt Opfordring til gjentagne Gange at overveie de Forhold, som her omtales. Dette forekommer mig at være et Moment, der bør tages i Betragtning, førend man kommer til den Erkjendelse, at det er nødvendigt at modsætte sig Regjeringens Forslag til Sagens Ordning — en saadan Modstand passer ikke med den Udtalelse, som det ærede Mindretal har gjort om, at der ikke er synderligt at udsætte paa Skiftebehandlingen i Kjøbenhavn, saaledes som den nu er. — Der er blevet hittret, under Forhandlingen her, at det ikke er Mindretallet alene, som bærer det Forslag, som foreligger fra det, men at en Mand af Betydning staaer i et nært Forhold dertil. Jeg kan saa fuldkommen forstaae, at den Mand, hvortil der sigtes, savnes her i Salen, og jeg kan ogsaa fuldkommen godt forstaae, at denne Mand's Navn frembrages i denne Sag; thi han er ogsaa efter min Mening en særdeles indsigtsfuld Mand med en rig praktisk Erfaring. Men jeg troer ikke, at fordi denne Mand i et tidligere Udvalg har været med at stille et Forslag i samme Retning, som det, der nu foreligger fra Mindretallet, at man derfor med Sikkerhed kan sige, at hvis han var her tilstede, og vi havde kunnet forhandle med ham, og han kunde have laant Dre til vore Grunde, at han da vilde komme til det samme Resultat nu, som han kom til dengang. Jeg kan derfor ikke skjønne, at denne Omstændighed fortjener saa megen Opmærksomhed, eller at man bør lægge saa megen Vægt derpaa. Fra den anden Side turde jeg maaskee fremhæve, at Udvalgets Fleertal tæller Suurister, der ikke have været tilbøjelige til at see disse Forhold paa ganske samme Maade, men som dog have forenet sig i den Hovedbetragtning, at det ialtsald ikke gaaer an at gaae den Vej, som Mindretallet vil gaae, at det ikke gaaer an ved et Pennestrøg at opløse Skifte-